

DANIAE SECUNDA TABULA

Quę Iutię Septentrionalis partem complectitur.

Regio.
Nominis.
Situs.

Iutia Septentrio-
nalis.
Situs.

Imperium mo-
jorum.
Majorum vir-
tus.

Occidua pars Danię & præcipua est *Iutia* vulgo *Iutlande*, quam Ptolemæus *Cimbricam Chersonesum*, Plinius *Cartrin* vocat. Hęc in Septentrionem in modum Peninsulę à Saxonibus inter duo Maria, Britannicum & Germanicum præcurrens, ut in Austrum Italia, porrigitur. Ejus terminus Australis est fluvius *Eydera*, patetque in longitudinem lxxx prope mill. pass. ab Albi flu. Boream versus. Latitudo ejus ubi maxima xx. mill. pass. Eam duplicem esse diximus *Septentrionalem* & *Meridionalem*. *Iutia* sive *Cimbrica Septentrionalis* quę hac Tabula describitur, Norvegiam versus se extendens, juxta Scagam, ob Syrtis & vadofum iis in locis Mare nautis celebre Opidum, in cuneum coarctata desinit. Habet autem hęc Regio circa Aleburgum Emporium maximam latitudinem: ibi enim sinus *Lymford* illapsus, ac totam *Iutiam* Occidentem versus penetrans, exiguo relicto spatio *Wensustam* ditionem à reliqua parte divellens, pæne Insulam reddit, ac vasto tandem alveo dilatata aliquot insignes Insulas suo faciens ambitu, multis Sinubus seu ramis dimissis, varias Provincias suo interlapsu distinguit ac limitat. Iutia Septentrionalis Frugum, Tritici, Siliginis, Hordei ac similium ferax. Pascuorum etiam alicubi ubertas summa est, atque abundat tot Boum armentis, tam lata Vaccarum parens ac nutrix est, ut ad externas provincias armentorum incredibilem pæne copiam emittat, maximeque in Germaniam, quo quotannis prope 150 millia boum educuntur, præter Caseum, Butyrum, Sebum, & Coria. Equos etiam generosos & præstantes producit, quorum etiam vis ingens quoquoersum exportatur. Paruit olim Iutia Saxonibus, non autem reliquę Aquilonis regiones. Ex hac Cimbricæ ante natum Christum annis 150, in maximum terrorem Italię velut procella se effuderunt. Hi enim adjunctis sibi Teutonibus, Tigurinis & Ambronibus, Romanum Imperium extinguere conspiraverant. Et nec primum horum imperum Silanus, nec secundum Manilius, nec tertium Cæpio sustinere potuerunt. Omnes fugati, exuti castris, Acti- que erat nisi Marius illi sæculo contigisset, ait Florus. Duravit autem hoc bellum Cimbricum a Syllani consulatu annos octo, usque ad consulatum Marii quintum, a quo tandem ad flumen Athesin deleti sunt reliqui exercitus Cimbrorum, Teutonum & Ambronum. Sed quoniam hoc loco in Cimbrorum mentionem incidimus quorum in historiis nomen celeberrimum, paulo fufius de his liber differere. Cimbri dicti videntur a Gomerio filio Iapeti. Sed quoniam vir eruditissimus Iunius doctissime de his differit, ejus verba hic non gravabor apponere. Constat ex Moyse Iapeto natam esse masculam prolem, nomine Gomerum, sive cognata litera Comerum, qua voce apud Hebræos perficiens & circulum ambiens significatur. Ea vero vocis genuina significatio, scriptoribus Cimmericę linguę imperitis hætenus ignorata, quod nemo eam caliginem discusserit. Meridiano Sole clarius elucescet me duce, si cratem dictionis molliter dissolvas. Quid enim aliud in isto idiomate sonat *Gomer* disjuncta, rursusque in compagem clausa eadem voce, *Gomer* quam in orbem ambit, & cursum perficiendo absolvo. Hinc dicta est & Gomera orbicularis illa disciplinarum series, quam Encyclopediam Græci scriptores, orbem doctrinę Fabius nominavit, quod nullo fine, ut annulus, circumscribatur.

Iure